

thi dersom det høie Thing vil behandle Loven forfra, som en Lov, der ikke tidligere havde foreligget her og allerede af Thinget eengang er vedtaget, og som, saaledes som den nu med Regjeringens og Landstingets Samtykke foreligger, paa en høist ubetydelig Forandring nær, er uforandret, som Thinget i sin Tid vedtog den — jeg siger, hvis Thinget ikke vil respectere, jeg vil ikke sige, hvad Landstinget, jeg vil ikke sige, hvad Regjeringen har billiget, men hvad selve Thinget har vedtaget, saa er det meget muligt, at Lovforslaget aldeles ikke bliver til Lov; — men saa er der en gjældende Lov, og der er da ikke Spørgsmaal om, at det er Ministeriets Pligt at opretholde den, indtil den forandres ved Lov. Jeg finder det saameget mere forbausende, kan jeg gjerne sige, at man i denne Sag reiser Spørgsmaal, som kunde føre til alvorlige Conflicter baade med den anden Afdeling af Rigsdagen og med Regjeringen, som dette Experiment allerede eengang er gjort og har havt et Udfald, som jeg virkelig ikke troer kan friste til dets Gjentagelse; noget Sigtende som det, der nu foreslaaes, er eengang tidligere vedtaget paa Finantsloven, men da det dengang forelagte Lovforslag om Landstutteriets Ophævelse ikke blev til Lov, opretholdt Ministeriet naturligtvis denne Institution og opførte Midlerne dertil paa en Tillægsbevilling, og ihvorvel den ærede Rigsdagsmand for Holst Amt's 2den Valgkreds (Tscherning) dengang theoretiserende paa en meget doctrinair Maade beviste, at Hestene maatte være døde, idet de ikke kunde leve uden Foder, saa kan jeg forsikre den ærede Rigsdagsmand, at de leve den Dag idag, og at, om de ikke ere i bedste Velgaaende, saa er det ikke af Sult. Jeg mener altsaa, at det Spørgsmaal, om Rigsdagen er berettiget til ligeoverfor en Udgift, der har fuldgjaldig Hjemmel ved Lov, at gribe til et saa extraordinairt constitutionelt Middel som ved Finantsloven at nægte de til Lovens Udførelse fornødne Midler, ikke her fornødtvis kan reises, idet der ikke foreligger den fjerneste Grund til i nærværende Tilfælde at bruge dette Middel ligeoverfor en Minister, som, jeg gjentager det, har sluttet sig til dette Things Beslutning og ligeoverfor en Situation, hvor der kun behøves et Par Dage, og kun et Wo-

tum af dette Thing, for paa en aldeles simpel Maade at opnaae det, som man her vil søge at opnaae ved Tvang igjennem Finantsloven, nemlig ved en fuldgjaldig lovlig Beslutning at vedtage det omhandlede Lovforslag, som jeg da mener at turde indstaae for, skal erholde Hans Majestæt Kongens Sanction, og som da vil føre med sig, at Hestene blive solgte den 1ste Juli næste Aar, og at altsaa det Beløb, der nu bevilges for den Mulighed, at Landstutteriet bliver bestaaende, som bevilges i Genhold til det, der er Grundlaget for den hele Finantslov, nemlig den bestaaende retlige Tingenes Orden — at det Beløb, siger jeg, da ikke kommer til Anvendelse, men bliver staaende i Finantskassen som en ikke forbrugt Sum, uanset at den er bevilget, Noget, som Gudstæelov ligesaa ofte finder Sted, som der paa andre Conti kan finde en Overskridelse Sted af Udgifter, som have været nundgaaelige. — Endnu beshynderligere forekommer det andet Forslag mig at være, som gaaer ud paa at bevilge de fornødne Penge til Stamstutteriet kun for 3 Tjeringaar. Jeg holder ikke meget af at opfaae Spørgsmaal om, hvorvidt Noget er overensstemmende med Grundloven, men saa meget troer jeg vil være enhver af de Herrer bevidst, at Finantsloven er Loven for det kommende Finantsaars Udgifter, og at man derfor ikke saaledes kan udstykke dens Bevillinger i visse Portioner — for Landstutteriet kunde det maaskee siges, at man kun vilde bevilge Udgifterne dertil for et Tjeringaar, under den Forudsætning, at der ikke var Brug for den hele Bevilling efter Udløbet af dette Kvartal, i hvilket Tilfælde jeg naturligtvis, hvis denne Forudsætning ikke indtraadte, vilde sige, at Bevillingen var calculatoriisk; men fra denne Forudsætning kan man ikke gaae ud med Hensyn til Stamstutteriet, som jo skal bestaae det hele Aar igjennem; men hvor foreligger der da nogen Grund til paa Finantsloven kun at bevilge Midlerne dertil for 3 Tjeringaar, og saa bevilge et Tillæg for det tilbagestaaende sidste Kvartal? Den ærede Ordfører gav ingen anden Grund, end at man, naar den nye Lov om Stutteriveesenet traadte i Kraft, først vilde komme til Rundskaab om dens finantzielle Resultater; dette Resultat er virkelig overordentlig let at see, thi, hvis Lo-